

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

โลกในยุคการสื่อสารไร้พรมแดน ได้นำเอาแนวความคิดและเรื่องราวต่างๆ ทั้งทางบวก และทางลบมาสู่โลกของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาประเด็นที่น่าหวังใยมากที่สุดคือ สื่อต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น อินเทอร์เน็ต โทรทัศน์ วิทยุ ภาพยนตร์ และหนังสือพิมพ์ที่ดี ต่างได้ลงข่าวเกี่ยวกับ เรื่องราวทางเพศอยู่ตลอดเวลาทั้งในรูปแบบสารคดีและการบันเทิง นักเรียนระดับมัธยมศึกษาจึงได้ เห็นการจุกจอก พลอครักกันระหว่างชายหนุ่มกับหญิงสาวจาก โทรทัศน์และภาพยนตร์ วัยรุ่น สามารถศึกษา สืบค้นข้อมูลเรื่องเพศจากสื่อต่างๆ ได้ง่าย ทั้งที่เหมาะสม และไม่เหมาะสม ทำให้ ได้รับประสบการณ์ทางด้านเพศศึกษาที่ผิดบ้างถูกบ้าง บางครั้งนักเรียนระดับมัศึกษาก็เกิดความคับข้องใจ สงสัย ไม่แน่ใจว่า อะไรคือสิ่งที่ถูกและอะไรคือสิ่งที่ผิด อะไรเพื่อได้ อะไรที่เชื่อไม่ได้ อะไรควรปฏิบัติ อะไรไม่ควรปฏิบัติ เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่ให้ความสนใจต่อเพื่อนต่าง เพศ และการคบเพื่อนต่างเพศของวัยรุ่นก็เป็นสิ่งที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ซึ่งสุชาติ โสมประยูร และวรณี โสมประยูร (2543 : 74) ได้อธิบาย ปรัชญาการนี้ว่าการที่นักเรียนระดับมัธยมศึกษา ได้คบหาสมาคมกับเพื่อนๆ ทั้งเพื่อนเพศเดียวกันและเพื่อนต่างเพศด้วยนั้น นอกจากจะช่วยทำให้มีโอกาสดีกหักการแสดงบทบาทของการเป็นสุภาพบุรุษหรือ การเป็นสุภาพสตรีแล้ว ยังทำให้เขาได้พบเห็นและเรียนรู้เกี่ยวกับอุปนิสัยใจคอ อารมณ์ ความสนใจและความคิดเห็นใน ทัศนคติต่างๆ ของบุคคลด้วยตนเอง ซึ่งประสบการณ์เหล่านี้ จะช่วยเป็นแนวทางแก่เด็ก ในการ ตัดสินใจเลือกคู่ครองในอนาคตได้ พฤติกรรมความสัมพันธ์ระหว่างเพศนั้นขึ้นอยู่กับอิทธิพล หลายอย่างทั้ง วุฒิภาวะทางเพศ โอกาสในการเรียนรู้วัฒนธรรมประเพณี ค่านิยม เป็นต้น สิ่ง เหล่านี้ย่อมมีผลที่จะทำให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างเพศเป็นไปในทางที่เหมาะสมหรือไม่เหมาะสม ก็ได้ ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดๆก็ตาม พื้นฐานในการติดต่อสัมพันธ์ระหว่างเพศนั้นจะต้องขึ้นอยู่กับ การเคารพและ ให้เกียรติซึ่งกันและกัน มีความรู้สึกต้องการติดต่อสัมพันธ์กัน การปฏิบัติตน ของวัยรุ่นในเรื่องนี้มีความสำคัญเพราะถ้าขาดความระมัดระวัง อาจนำมาซึ่งปัญหามากมาย เช่น การตั้งครรภ์ นอกสมรส การติดโรคที่เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ การหึงหวง ทำร้ายซึ่งกันและกัน

ดังที่ปรากฏเป็นข่าวอยู่เนืองๆ ซึ่งเป็นปัญหาทางเพศของวัยรุ่นที่เกี่ยวข้องกับการมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม

ประเทศไทยเป็นประเทศที่กำลังพัฒนาทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี ซึ่งการพัฒนาทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคม ค่านิยม จริยธรรม ทั้งในด้านที่ดีและด้านที่ไม่ดี ดังนั้นการพัฒนาด้านนี้มีศักยภาพในการใช้สื่อเทคโนโลยีที่เหมาะสม เพื่อให้สามารถพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรม และด้านวัตถุประสงค์กันไป เพื่อเป็นการลดปัญหาทางสังคมที่เกิดจากผลกระทบของการพัฒนาประเทศ การที่คนไทยรับเอาวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามาสู่ประเทศทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคม ครอบครัว รูปแบบการดำเนินชีวิต (นาถสูคนธ์ อุ้งเงิน. 2543 : 1) ในประเทศที่พัฒนาแล้วพบว่า มากกว่าร้อยละ 50 ของสาเหตุการป่วยและตายสืบเนื่องมาจากสังคมพฤติกรรม ส่วนในประเทศที่กำลังพัฒนา เช่นประเทศไทย พบว่า เกินกว่าร้อยละ 50 ของการตายมาจากโรคไม่ติดต่อ ซึ่งมีปัจจัยทางสังคมพฤติกรรมเป็นสาเหตุร่วมของการก่อเกิดโรค (กองสุขศึกษา กระทรวงสาธารณสุข. 2541 : 1) อิทธิพลดังกล่าวมีผลกระทบสูงสุดกับวัยรุ่นของไทย เมื่อวัยรุ่นรับเอาวัฒนธรรมต่างชาติเข้ามาก็เกิดการเรียนรู้และเลียนแบบอย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการแต่งกาย การคบเพื่อน การเที่ยวตามสถานเริงรมย์ต่าง ๆ ตลอดจนการประพฤติปฏิบัติทางเพศไม่เหมาะสม (โสภณภัทร์ นุชนาถ. 2542 : 1-2) วัยรุ่นเป็นวัยที่กำลังเจริญเติบโต ไปด้วยผู้ใหญ่ และต่อไปจะกลายเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติในอนาคต สภาพแวดล้อมสังคมไทยในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทั้งในด้านเศรษฐกิจ การเมือง และวัฒนธรรม ทำให้ประชาชนในสังคม ต้องปรับตัวให้ทันกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลง จะเห็นได้จากเยาวชนเป็นจำนวนหนึ่งต้องไปเรียนไกลบ้านหรือต้องทำงานต่าง ๆ คล้ายกับผู้ใหญ่ จึงทำให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษาเหล่านี้ ไม่ได้พักอยู่กับบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมเสี่ยงสูงขึ้น ถ้าภายในครอบครัวมีความใกล้ชิดสนิทสนมกัน เข้าใจกัน ห่วงใยอาทรซึ่งกันและกัน แนวโน้มพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ลดน้อยลง

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีคูรักรในวัยเรียนของนักเรียนระดับมัศึกษามีมากมาย ทั้งปัจจัยภายนอก เช่น ครอบครัว การอบรมเลี้ยงดู สังคม สิ่งแวดล้อม โรงเรียน กลุ่มเพื่อน ซึ่งส่งผลต่อปัจจัยภายใน เช่น การรู้สึกมีคุณค่าในตัวเอง การมีศีลธรรม และคุณธรรม จริยธรรม และการมีเจตคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับการมีคูรักรของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับสิรินทร์ ศรีประสิทธิ์ (2545 : 121) ศึกษาทักษะทางสังคมที่ส่งผลต่อพฤติกรรมป้องกันการล่วงเกินทางเพศของ

นักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จังหวัดสมุทรปราการ พบว่าทักษะการสอนตนเองกับพฤติกรรมการป้องกันการล่วงเกินทางเพศ มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แสดงว่าเมื่อนักเรียนหญิงมีทักษะการสอนตนเองอยู่ในระดับมาก มีแนวโน้มมีพฤติกรรมการป้องกันการล่วงเกินทางเพศสูงด้วย เนื่องจากการสอนตนเอง เป็นการบอกหรือเตือนตนเองเพื่อให้ควบคุมพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของตนเองไว้ ดังนั้น หากบุคคลนั้นสามารถที่จะสอน บอกหรือเตือนตนเอง ไม่ให้กระทำพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการถูกล่วงเกินทางเพศอยู่เสมอ ย่อมส่งผลให้บุคคลนั้นมีพฤติกรรมการป้องกันการล่วงเกินทางเพศได้ ซึ่ง กิตติพันธ์ ธรรมประดิษฐ์ (2540 : 17) ได้ศึกษาคำนิยมการใช้ชีวิตและวัฒนธรรมในหมู่วัยรุ่นนักเรียนและนักศึกษาเกี่ยวกับ วิทยุรุ่นคิด อย่างไรก็ตาม ไรต์ต่อการใกล้ชิดทางเพศ พบว่าอันดับหนึ่ง วิทยุรุ่นตอบว่าเฉยๆ เป็นธรรมชาติของคนรักกัน อันดับที่สองรู้สึกไม่พอใจแต่ไม่กล้าทำอะไร อันดับสามคือหยอกล้อด้วยความพอใจ อันดับที่ดีที่สุดเข้าไปตักเตือนว่าไม่เหมาะสม นอกจากนี้ยังพบว่าวิทยุรุ่นมีทัศนคติด้านความรักเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญ โดยมีเปอร์เซ็นต์สูงคือเรียนเป็นหลักรักเป็นรองซึ่งแสดงให้เห็นว่าการคบเพื่อนต่างเพศถือเป็นเรื่องปกติ ซึ่งนำไปสู่การลดลงของการระมัดระวังตัวและการถือเนื้อถือตัว

เพ็ญนิดา ไชยสาธิต (2554 : 2) วิเคราะห์ผลตรวจราชการแบบบูรณาการ โครงการป้องกันการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นเขตตรวจราชการที่ 12 ปีงบประมาณ 2554 พบว่า วัยรุ่นจังหวัดมหาสารคาม มีการใช้ถุงยางอนามัย ร้อยละ 58 มีการคุมกำเนิดในวัยรุ่น ร้อยละ 48 แม่คลอดบุตรอายุ 15 – 19 ปี (ต่อประชากรหญิง อายุ 15 – 19 ปี จำนวน 1000 คน) ร้อยละ 38.5 ป่วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ในวัยรุ่นและเยาวชนอายุ 15 – 24 ปี (ต่อแสน) ร้อยละ 32.5 และอัตราการป่วยโรคเอดส์ในวัยรุ่นและเยาวชนอายุ 15 – 24 ปี ต่อแสน ร้อยละ 9.7 ซึ่งสอดคล้องกับสุนันทา พิมเสน (2554 : เวปไซท์) นายกเหล่ากาชาดจังหวัดมหาสารคาม เปิดเผยว่า มีผู้ป่วยเอดส์และผู้ติดเชื้อเอดส์(HIV) ที่เข้ามาลงทะเบียนขอเข้ารับยาด้านไวรัสเอดส์จากสำนักงานสาธารณสุข และโรงพยาบาลต่างๆ ในจังหวัดมหาสารคาม 2,814 คน เป็นชาย 1,494 คน หญิง 1,319 คน และไม่ได้ปรากฏตัวเข้ามาลงทะเบียนขอรับยาอีกไม่น้อยกว่า 2-3 เท่า ของจำนวนผู้ที่มาลงทะเบียนไว้ นอกจากนี้ จากข้อมูลพบแนวโน้มของผู้ป่วยรายใหม่ และกลุ่มผู้ติดเชื้อที่เป็นกลุ่มเยาวชน วัยรุ่นมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นด้วย และยังพบอีกว่า แนวโน้มการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นหนุ่มสาวมีอายุน้อยลง, พบแม่ที่เป็นวัยรุ่นหรือการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ของวัยรุ่น สูงถึงสัปดาห์ละ 0-2 คน พบเยาวชนเป็นโรคทางเพศ เช่น หนองใน, หนองในเทียม, หงอนไก่ ที่มีโอกาสทำให้

ติดเชื้อเอชไอวีได้เพิ่มขึ้น ถึงแม้หน่วยงานต่างๆจะมีการรณรงค์ให้เยาวชนวัยรุ่นกลุ่มเสี่ยงเรียนรู้เรื่องเพศ

จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาปัจจัยจำแนกการมีคูรัักของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา และสร้างสมการจำแนกกลุ่มนักเรียนที่มีคูรััก ซึ่งกลายเป็นสาเหตุสำคัญของปัญหาต่างๆ ในสังคมไทยในปัจจุบัน ว่ามีปัจจัยใดบ้างที่สามารถจำแนกการมีคูรัักของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาเพื่อจะนำเสนอข้อมูลเป็นสารสนเทศและแนวทางในการวางแผนแก้ปัญหาการมีคูรัักในวัยเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาให้เป็นที่ถูกที่ควร รวมทั้งป้องกันปัญหาทางสังคมที่จะเกิดขึ้นตามมาในอนาคต

คำถามการวิจัย

มีปัจจัยอะไรบ้างที่สามารถจำแนกการมีคูรัักในวัยเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาได้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยจำแนกการมีคูรัักในวัยเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 26
2. เพื่อสร้างสมการจำแนกกลุ่มมีคูรัักในวัยเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 26
3. เพื่อตรวจสอบคุณภาพสมการจำแนกการมีคูรัักในวัยเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 26

ขอบเขตการวิจัย

ประชากร คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 สังกัดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 ทั้งหมด 35 โรงเรียน จำนวน 34,970 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 สังกัดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 กำหนดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรการคำนวณของยามานะ ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 396 คน จากการสุ่มแบบ

หลายขั้นตอน (Multi Stage Random Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยพบว่า มีปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีคูรั๊กในวัยเรียนระดับมัธยมศึกษา ดังนี้

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variable)

1.1 ปัจจัยภายนอก

1.1.1 ครอบครัว

1.1.2 โรงเรียน

1.1.3 ชุมชน

1.1.4 การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศ

1.2 ปัจจัยภายใน

1.2.1 ความรู้สึภกภาคภูมิใจในตนเอง

1.2.2 เจตคติต่อพฤติกรรมการมีคูรั๊กในวัยเรียน

1.2.3 เจตคติด้านศีลธรรมและวัฒนธรรมไทย

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ การมีคูรั๊กในวัยเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. นักเรียนระดับมัธยมศึกษา หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6 โดยแยกเป็นระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม. 1 – 3) และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม. 4 – 6) ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555

2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีคูรั๊กในวัยเรียนซึ่งประกอบด้วยปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายใน

2.1 ปัจจัยภายนอก หมายถึง องค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดในชีวิตประจำวันของนักเรียน และมีอิทธิพลส่งผลให้นักเรียนเกิดการซึมซับ ลอกเลียนแบบ แบ่งออกเป็น 4 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านโรงเรียน ปัจจัยด้านชุมชน และปัจจัยด้านการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศ

2.1.1 ปัจจัยด้านครอบครัว หมายถึง สัมพันธภาพในครอบครัวเป็นองค์ประกอบสำคัญในการสร้างความสงบสุข และความมั่นคงของครอบครัว ครอบครัวที่มีสมาชิกในครอบครัวต่างปฏิบัติตนตามหน้าที่ที่เหมาะสมและมีการสื่อสารที่ดีบนพื้นฐานของความรัก ความเข้าใจ และการใช้เหตุผล เป็นครอบครัวที่มีสัมพันธภาพที่ดี อันจะส่งผลต่อลักษณะพฤติกรรมและบุคลิกภาพของสมาชิกในครอบครัวไปในทางที่สร้างสรรค์

2.1.2 ปัจจัยด้านโรงเรียน หมายถึง การดำเนินการต่าง ๆ ภายในโรงเรียนที่อาจมีอิทธิพล เป็นสิ่งเร้า หรือเป็นปัจจัยเกื้อหนุนให้นักเรียนมีพฤติกรรมการณ์การมีคู่รัก ได้แก่ การละเลยให้นักเรียนชาย หญิง นั่งสัมผัสเชิงผู้สาวในห้องปฏิบัติการ ห้องเรียน โรงอาหาร นักเรียนชายหญิงใช้สถานที่ลับตาภายในโรงเรียนเป็นที่พลอดรักกัน ไม่มีอาจารย์ดูแลความเรียบร้อยตามสถานที่ต่าง ๆ ภายในโรงเรียนอย่างทั่วถึง นักเรียนชายนุ่งกางเกงรัดรูป นักเรียนหญิงใส่กระโปรงสั้น เสื้อรัดรูป

2.1.3 ปัจจัยด้านชุมชน หมายถึง ระบบความสัมพันธ์ของคนความเชื่อ ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม ระบบเศรษฐกิจ อาชีพ ระบบการเมือง ระบบการปกครอง โครงสร้างอำนาจ สถานที่ตั้ง ความเชื่อ กลุ่มเพื่อนและสถานภาพของชุมชน ได้แก่ การแก่งแย่งแข่งขันกันของในสังคม ความสับสนวุ่นวาย ที่มีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมการณ์การมีคู่รักในวัยเรียน

2.1.4 ปัจจัยด้านการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศ หมายถึง การที่นักเรียนรับรู้ ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องเพศจากสื่อต่าง ๆ ที่นำเสนอในชีวิตประจำวัน การอ่านหนังสือ นิตยสาร การ์ตูน ภาพยนตร์ วีดีโอ /ซีดี การเล่นอินเทอร์เน็ตที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ การไหลลครูปภาพ รวมทั้งการพูดคุยเรื่องคู่รักผ่านสื่อต่าง ๆ

2.2 ปัจจัยภายใน หมายถึง องค์ประกอบด้านพฤติกรรมภายในที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการณ์การมีคู่รักในวัยเรียน ที่สามารถอธิบายได้โดยวิธีการทางจิตวิทยา แบ่งออกเป็น 3 ปัจจัย ได้แก่ ความรู้สึกรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง เจตคติต่อพฤติกรรมการณ์การมีคู่รักในวัยเรียน เจตคติด้านศีลธรรมและวัฒนธรรมไทย

2.2.1 ปัจจัยด้านความรู้สึกรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง หมายถึง สิ่งที่ทำให้นักเรียน พึงพอใจมีความเชื่อมั่น และให้ความสำคัญต่อตนเอง เกี่ยวกับการสร้างผลสัมฤทธิ์ด้านการทำงาน ด้านการปรับตัวเกี่ยวกับอารมณ์ และการปรับตัวทางด้านสังคม ที่ส่งผลให้กล้าแสดงพฤติกรรมในเชิงสร้างสรรค์ ได้แก่ การมีมนุษยสัมพันธ์ มีความเชื่อมั่น และเป็นตัวของตัวเอง กล้าที่จะตัดสินใจ และแก้ปัญหาต่าง ๆ ของตนเองและผู้อื่น ด้วยศักยภาพของตนเอง มีความชื่นชมในความสำเร็จของตนเอง และผู้อื่น

2.2.2 ปัจจัยด้านเจตคติต่อพฤติกรรมการมีคูรักรในวัยเรียน หมายถึง ทำที่
 ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมการมีคูรักรในวัยเรียนทั้งในแง่บวกและแง่ลบ ได้แก่
 การคบเพื่อนต่างเพศ การไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศอย่างอิสระ การมีคูรักรในวัยเรียน การจับมือ
 ถือแขน การโอบกอด การจูบ เป็นต้น

2.2.3 ปัจจัยด้านเจตคติด้านศีลธรรมและวัฒนธรรมไทย หมายถึง ทำที่
 ความรู้สึกของนักเรียนในทางบวกหรือลบต่อการปฏิบัติตนเองต่อการมีคูรักรตามแบบอย่างของ
 หลักศีลธรรมและวัฒนธรรมไทย ได้แก่ การปฏิบัติตนตามหลักศีลธรรมและวัฒนธรรมไทย
 การเข้าวัดปฏิบัติธรรม การมีคูรักรในวัยเรียนตามหลักของวัฒนธรรมไทย

3. การคบเพื่อนต่างเพศของวัยรุ่นแบบคูรักร คือ รูปแบบความสัมพันธ์อย่างใดอย่างหนึ่ง
 ที่มีขึ้นได้ในวัยรุ่น เนื่องจากตัวกระตุ้นภายนอก ได้แก่ รูป รส กลิ่น เสียงและสัมผัส และ
 ตัวกระตุ้นภายใน ได้แก่ กระบวนการทางสมอง ภาพสติปัญญาและอารมณ์ ความสมบูรณ์ของ
 ร่างกาย ส่งผลต่อพฤติกรรมที่แสดงออกภายนอก (Outer) เป็นปฏิกิริยาที่มนุษย์แสดงออกเพื่อ
 ตอบโต้ต่อสิ่งกระตุ้นและสิ่งเร้า การแสดงออกนี้เป็นการแสดงออกทางเพศ ในรูปแบบคูรักร

4. คูรักรในวัยเรียน หมายถึง นักเรียนชาย หญิง ที่มีการปฏิสัมพันธ์กัน รักกัน แต่ไม่ใช่
 สามีภรรยา การให้ความสนิทสนม ใกล้ชิดติดต่อกับเพศตรงข้ามคนใดคนหนึ่งเป็นประจำใน
 ระยะเวลาหนึ่ง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ครูและผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำข้อมูลที่ได้มาใช้เป็นแนวทางในการวางแผน
 และกำหนดนโยบายเพื่อจัดกิจกรรม โครงการ เพื่อช่วยลดปัญหาที่จะเกิดจากการมีคูรักรในวัย
 เรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา

2. ผู้ปกครองสามารถนำข้อมูลมาใช้เป็นแนวทางในการอบรมเลี้ยงดูเพื่อให้ นักเรียน
 ระดับมัธยมศึกษา มีความสามารถในการป้องกัน ดูแลตนเอง และปฏิบัติตนให้เหมาะสม

กรอบแนวคิดเกี่ยวกับงานวิจัย

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีคู่รักในวัยเรียนของ นักเรียนระดับมัธยมศึกษา

1. ปัจจัยภายนอก
 - 1.1 ปัจจัยด้านครอบครัว
 - 1.2 ปัจจัยด้านโรงเรียน
 - 1.3 ปัจจัยด้านชุมชน
 - 1.4 ปัจจัยด้านการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศ
2. ปัจจัยภายใน
 - 2.1 ปัจจัยด้าน ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง
 - 2.2 ปัจจัยด้านเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมการมีคู่รักในวัยเรียน
 - 2.3 ปัจจัยด้าน เจตคติด้านศีลธรรมและวัฒนธรรมไทย

การมีคู่รักในวัยเรียนของ
นักเรียนระดับมัธยมศึกษา

- มีคู่รักในวัยเรียน
- ไม่มีคู่รักในวัยเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดเกี่ยวกับงานวิจัย